

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre 4 kor. | **Egyes szám 20 fillér.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Gazda kongresszus.

A múlt hóban Siófokon megtartott gazdakongresszus rövid egymásutánban már második az elmúlt hónapban és dacára az idő rövidségének, a mely a miskolci és siófoki kongresszus között eltelt, az előkészítő bizottság nagy halmaz anyagot dolgozott fel hasznosan és célszerűen.

A gyakorlati kivitelre azonban nem teljesen megfelelő. Már a két év előtt megtartott szőlőszeti-anketkor rámutattam arra, hogy a gazdaközönség érdekében megtartott kongresszusok nem állnak helyes alapon akkor, a midőn a szegény földmives, iparos érdekében akarunk valamit tenni és éppen ezeket a legjobban érdekelt feleket nem hagyják ezeken a kongresszusokon szóhoz jutni. Nem elég az, hogy azt a szegény parasztot elhívják arra a kongresszusra, hadd hallja, milyen szépek az ékes szavakkal akarnak az „urak” rajtuk segíteni. Hanem tessék kiválasztani — a szolgabírói vagy jegyzői kar útján — a polgárság közül is egynéhány embert, aki ott élőszóval előadhassa, hogy milyen bajban szenvednek, mi okozza azt, hogy annyi ezren elhagyják az

édes hazát és kérdezzenek meg olyan egyéneket, a kik már Amerikában künn voltak és visszatértek, hogy milyen intézkedéseket tartanak jónak, a melylyel a külföldön szolgálataikra lehet az állam. Én már 8 hónappal ezelőtt rámutattam arra, hogy az egyedüli mód lenne a kivándorlás megakadályozására vagy csökkentésére az az intézkedés hogy:

1. Az utlevelek kiállítási díját kellene felemelni;

2. A külföldön irodákat kellene létesíteni, a jobb átvonulási kikötő-állomásokon, a kik a megérkező magyar alattvalókat az állomáson fogadnák, utbaigazítással ellátnák és jó és olcsó tartozkodási helyről valamint élvezhető táplálékról tisztességes áron gondoskodnák, a mivel elejét lehetne venni annak, hogy ezeket a szegény embereket a szállodások, vendéglősök és ügynök-kalauzok ki ne zsarolhassák.

3. A katonaszökevényekre nézve pedig akként intézkedni, hogy az, aki egy vagy két éven belül jelentkezik idehaza, arra büntetést nem rónak.

4. A kivándorlás ut irányát Fiume felé irányítani hogy az uti költségek révén az a rengeteg

összeg idehaza maradjon. A konzulátusoknál és követségeknél pedig barátságosabb bánásmódot.

Akkor siker fogja koronázni a megkezdett munkát, mert a nép meggyőződék arról, hogy tényleg szívünkön viseljük a sorsukat, s igénybe fogja venni az irodák közreműködését.

Ugy a miskolci, mint a siófoki kongresszus jónak találta és elfogadta e javaslatokat, sőt a belügy-miniszter és a földmivelségi miniszter is helyesnek ismerte ezeket és ennek a nyomdokán fogja is életbe léptetni a kivándorlási irodákat és kellő ellenőrzésről gondoskodik.

A legfontosabb pedig ezeknek az irodáknak a felállításánál az lesz, hogy ezeknek a vezetésével olyan egyének bizassanak meg, a kik a helyi viszonyokkal ismerősek, a kik nem szégyenlik magukat, hogy maguk is ellenőrizzék a közegeiket és kimenjenek a vasutra, ott a megérkező utasokkal szóba álljon, az elhelyezést és ellátást ellenőrizze, valamint azt is hogy idegen elemek közéből ne furakodhassanak és ki ne zsarolják, be ne csapják az embereket.

Tudjanak a néppel beszélni lelki-állapotát megérteni tudja és ha

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Vilhelmina.

A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája.

Irta: ALPESI RÓZSA.

(Folytatás.)

Lelkem ismered, minden gondolatom fedve előttem; együtt nőttünk gyermekből ifjúvá, te voltál az erős tölgy, mely hatalmas karjaival támaszt nyújtott a gyöngye kis virágnak, s ha most el hagysz is hosszú időre, szívem változatlan érzellemmel fogad a viszontlátás édes napján... Elhallgattam, Ince gyönyörtől sugárzó arccal hallgatá suttagó beszédem, szívéhez szorítá kezemet, ajkaival érinté, s esőndesen felelt: te jó vagy, s én bizó szívvel indulk hosszú utamra, kísérni fog hű szerelmed, ártatlan lelked tiszta fehérsége. Eltávozom, s míg testem messze tengerek zugó habjait járja, merengő lelkem visszaszál hozzád, s ha tekintem ragyogó fényű csillagot lát kigyulni az ég sötét kékjén, a te szelid szemeid sugarát látom lobogni azokban, s távoli üdvözetem azoktól küldöm hozzád, éltem jószágos, fehér angyalához. Elhallgatott. Én is némán tartám kezemben izmos kezét, melynek érintése lágy, mint a puha bársony, s erős, miként

az acél. Szóltan merengésben olvadtak össze gondolataink, s míg tekintetünk a fénylő víztükörön nyugodott rebbenésnélküli álmódzással, lelkünk szárnyát bontva szállt messze időbe, sejtelmes jövőnkbe. Most viruló tavasz van, bimbó, virág a hajladozó ágakon, s mire visszajő, újból tavasz jó hozzánk viruló pompájával, de vajjon érez-e szíve úgy, mint most érez, szíve ég-e szerelmemért?... Ah, ismét a sötét rém rut szavával... mért futja át lelkemet név nélküli borzadály iszonyata?! Ó szeretni fog engemet, hű marad hozzám!...

Egyedül vagyok hát, Ernő eltávozott, de levelei, mint fehérszárnyu lepkék visszasietnek a messze világból, telve aggódó, gyöngéd szeretettel, édes busongással epedő vágyakozással. Messze van tőlem, égbenyuló hegyek, zugó tengerek választják el szívemtől, de ifju, tiszta lelke érzem, itt lebeg körültem, s a ragyogó esti csillag meghozza távoli üdvözetét. Alig várom minden nap a pillanatot, hogy jöjjön a kicsinyke levél, s ha megkapom boldog gyönyörrel szorítom ajkamhoz fényes peesétjét, dobogó szívvel olvasom sűrű sorait. Alig pár nap, s lelkem esztendőhosszu napjaitól érzi távollétét, úgy lökném előre a vén idő mutatóját arra a boldog pillanatra, mely őt ismét visszaadná nekem. Minden vidékről esodálatos alaku virágmagvakat küld, s én kertemben elültetem az idegen tájak ismeretlen virágait

öntözöm, ápolom és soha nem látott csodás növények sarjadnak a kemény magvakból édes illattal, bűbájos színompával...

Babonás sejtőlem lepi meg szívemet: míg az idegen virágok illatot terjesztve virulnak kertemben, addig Ernő szíve is az enyém, de ha kihalnak az ismeretlen föld szülőttei, az ő szerelme is eltávozik tőlem. Szívét küldi meg e rejtelmes növényekben, melyeknek husos levelei forró könnyeseppekben sirnak az alkonyulat szürke homályában... vajjon mi fáj nekik? Szívök vérzik az elhagyott társak után? Mert van a növénynek is lelke, s azért szánom én is letépni a viruló virágot karesu szárról, mert lelke titkos bujától elhervad s néma bánata elhervasztja szüzi szirmai. Ha esténként holdnak ezüst sugára reszket a sötét lombok között, kiülök idegen virágaim közé, hallgatom rejtelmes beszédjüket elhagyott hazájukról... eltávozott szerelmemről. Hol jár most? Tekintete ugy kutatja a távol homályát, mint szemem vágyó tekintete, idegen ég ismeretlen csillagai hirt visznek-e szívénem rólam? Kóbor szellő halk sohaja fülébe suttagja-e szerelmes üdvözetem? Két karomra hanyatlik fejem, a tavaszi szél hizelgő enyelgéssel borzolja föl fürteimet, lágyan esőkdossa égő oreáimat zsongó, ismeretlen hangok repdesnek körültem, a tavaszi est titokzatos suttagó szavai. Ha itt volna, együtt merengnénk a langyos est bűvös

annak a szüksége forogna fenn, hogy bárkivel szemben megvédelmezze a legerélyesebben személyesen járjon el. Személyes meggyőződésből tudom, hogy a konzulátusoknál, nagykövetségeknél ezekkel a földhöz ragadt szegény emberekkel oly gorombán bánnak — a hivatalnokok, — hogy ha bajuk van, nem is mernek oda menni, mert a mit elérnek az az: hogy gorombáskodnak velük. Hamburgban, Brémában, Amsterdamban, Rotterdamban, Hook of Hollandban, Genuában, (Dél-Amerikába kivándorlók :) százával és százával leskelődnek aljas ügynökök, a kik a kivándorlókat megrohanják, lakást szereznek neki (de milyet) és azért olyan árakat számítanak fel nekik, hogy azért első rangú szállodában teljes ellátást lehet kapni. Azonban ez természetes, mert ebből élnek, miután ezek után províziót kapnak. Számítalanszor megtörtént, hogy jó magam léptem közbe és nem engedtem különösen Brémában, Rotterdamban és Genuában a kért összeget megfizetni és ha másképp nem sikerült, úgy a rendőrség közbenjárását vettem igénybe. Azért nagy súly fektetendő arra, hogy ez irodáknak a vezetője állandó összeköttetésben legyen a kivándorlókkal, hogy ha valahol ilyen visszaélés történik, úgy azonnal, személyesen lépjen közbe és fel legyen ruházva teljhatalommal, hogy a konzulátusoknak beleavatkozási joguk ne legyen, hacsak erre államjogi szempontból szükség nem lenne.

Ezek a legfőbb és legsürgősebb teendőik és ezt minél előbb életbe is kell léptetni. Ezeknek az irodáknak a fentartása nagyrészt megtérülne az államnak, az utlevelek díjának a felemelése, valamint a törvényhatóságok csekély hozzájárulása révén.

szépségében, együtt hallgatnók a fészében szunnyadó kis madárka halk csicseregését, kéz a kézben gyönyörködnek a csillagok lobogó sugarában. De távol van ő, szivem némán mereng bucsúszavain... Hogy ne felejtsem el! Lehet-e?! Kít egyszer megszerettünk ábrándos lelkünk minden tisztaságával, ifju sziveink minden dobbanásával, lehet-e azt nem szeretnünk?! Kinek mosolya kedvesebb előttünk, mint a vad gerle bugó kacagása rengeteg erdők homályán, s fájdalom égetőbb minden bánatnál, mely szivünkbe hull. Mióta eltávozott, merengőbb lettem, hallgatagabb. Boldogságomhoz egy érzés gyűlt még, egy szavakban ki nem fejezhető fájdalmas és mégis gyönyörűsége érzés... Ez hát az élet: gyönyörűségnek bubánatnak rejtelmes vegyüléke? Anélkül, hogy valóban változtam volna, úgy érzem, mintha lelkem óriási, ismeretlen változáson ment volna át. Csak egy nem változott, s nem fog változni soha: szerelmem! Örök, mint a lélek halhatatlan élete... Ernő, fényes, szép bálványom, nyugodtan járhatasz távoli utadon: Vilhelminád csak utánad esd, csak érted fohászkodik!...

Miért is távozott el Ernő? Azt mondta, atyja kívánta így; ismerjen meg embereket idegen szokásokat, szerezzon életére tapasztalatokat. Hát az ember nem egyforma mindenütt? Mért kellett azért elmennie,

A közönség szívesen áldoz pár fillért, ha tudja, hogy polgártársa a külföldön nincs elhagyva, hogy gondoskodva van róla idegenben is, hogy kellő védelemben részesül ha kell a konzulátusokkal szemben is.

Ezeknek az irodáknak a vezetői azonban csak magyarok lehetnek, a kik az illető állam nyelvét bírják a városokban pedig ismerős; melléje pedig olyan segéderők osztandók be, a kik az idegen ajku kivándorlókkal is értekezni tudnak.

Örömel üdvözljük a kongresszusok munkálkodását, de ne hagyják huzódni sokáig a dolgot, a legnagyobb siker a gyors életbeléptetéstől függ és e sikert mindnyáján tiszta szívből kívánjuk.

Karossa Ödön.

Színházunk.

A színi idény befejezéséről írunk ma. Váratlanul jött ez, gyorsan, mint a szélvész s elfújta a társulatot Lévára. Kezdetben u. i., míg Hevesen gyéribben jártak az emberek színházba, oda kötelezte le magát Halmay, s így az utolsó előadást, bármily szép reményekkel biztatott is, nem tartotta meg. Aztán így történt meg Hevesen az a bolond eset, hogy az utolsó előtti előadással vége volt a színiidénynek. No, de bírjuk Halmaynak az ígését, hogy a jövő nyáron megfogja tartani ezt az elmaradt utolsó előadást.

A szombati előadást nevezetessé tette, a miskolci előkelő társaságok egyik legbájosabb legerőtelmesebb alakjának Orosz Adrien kisasszonynak a vendégfellepte. A magyar művészet napszamosai iránt való rokonszenve serkentette a fellépésre. Pailleron: „az egér” című vígjátékában az önhitt képzelgő, szeszélyes és szilaj Rimbaut Peppa a legtermészetszerűbb alakításban állt előttünk. Meg is érdemelte azt a taps-özönt, mit hatásosabb jelenetei után kapott, s a véleményünk az, hogy hogy egy kis tanulás után nemzeti színpadunk mértékét is megfogja ütni művészet.

Elismerést érdemel a többi játékos is. Véghe Gizella, a „kis egér” rendkívül kedves aranyos teremtés volt, félős szerénységével, gyermekes dacával, majd szerelme által sugallt növekvő bátorságával. Simiers

hiszen itt is emberek élnek, egyforma hibákkal, egyforma erőnyekkel. Hiszen a fényes napfogyatkozása éppen oly ismeretes a mi tekintetünknek, mint idegen nemzetek tekintetének. Azonban igaz: a férfiu tettekre hivatott, ismerje a nemtelet, hogy lelke minden undorával forduljon el attól, lássa a nemest, a magasztost, hogy szíve minden érzésével érte hevüljön. Ezért kell hát neki is utaznia. Hiszen csak ne volna oly végtelen hosszú ez az egy év! De esztendő lassan muló napjai alatt nagyon sok történhetik... Láttam egy kesergő anyát, kinek esztendő előtt három gyönyörű gyermeke volt, kiket lelke minden boldogságával ölelt dobogó keblére, s midőn elröppent az esztendő, három kised sírhalom maradt meg csupán földi üdvösségéből — ah, tehát nem csak koldogság lakozik a földön! De miért e sötét gondolatok?! Virágaim bájolón virulnak még, s Ernő levelei szerelmet, gyöngédséget lehelnek szivemre. S mily sok érdekes dolgot hirdetnek sorai! Valóban jól van ez így, bő tapasztalatokat szerezhetsz hosszú utja alatt, — csak én ne volnék ily balgatag! Meglátogatom a régi helyeket, változatlan minden, ragyog a napsugár a karsu fűszálakon, bókoló virágkelyheken, s lelkemről távozik az ismeretlen érzés, hogy ujjongó kebellem örüljek ismét a szép, mosolygó életnek!

(Folyt. köv.)

marquis (Somlai) a hírhedt szép férfi, a nők dédelgetett kedvence, a ki egész életét nők között töltötte, — a mulatságosságig együgyű teremtéssé válik akkor, a mikor az egyedül igaz szerelem szikrája támad fel szívében. Nagyszerű volt. — Cs. Radó Rózi játéka a nővér szerepében a szíveket hatott és könnyekre indított.

A vasárnap délutáni előadásról — sajnos — csak annyit mondhatunk: „olesó husnak hig a leve.” — Este ritka madár lebbentette meg szárnyait színházunk felett. Mert ma már a népszínmű ritka madár. A magyar közönség e piros pozsgás magyar lányt már nem kedveli; pedig megérdemelné! Ime „a csárda virága” Lukácsi S. népszínműve (a legszebbek fajtájából) a legjobb előadásban látott napvilágot. Szalay Vilma nem hiába, hogy jutalomjátéka volt, de igazán kitett magáért. A címszerepben a temperamentumos magyar lányt pompásan játszotta. Szabados a mamlás parasztkölyök szerepében folytonos derűtséget okozott. Talpraesett kupléit többször megújrazták. Halmay drámai erővel személyesítette a feleséggyilkos gulyást. Papp János — ugylátszik — a kis szerepeket szerencsésebben oldja meg. Timár és Timárné (Kincses Kazal Tamás és a gazdasszonya) igen jó, élethű alakok voltak.

P R A E S E N S.

H I R E K.

— **Aszfalt járdánk.** Rendkívüli képviselő testületi gyűlést tartott előljáróságunk, melynek főbb tárgyai a járda-szabályrendelet tárgyalása és elfogadása volt. Hosszas vita után elhatározta, hogy a városház nyugoti sarkától a déli oldal sarkáig az a városház sarkától a templomelőtti tértől az üzletek előtt, továbbá a róm. kath. templom előtt a Weinberger házatól a sarkig valamint a róm. kath. iskola előtt 2 méter szélességű aszfalt járdát létesít. Az utcákon összekötő közlekedést pedig köveztetni.

— **Uj vendéglő.** A hevesi kaszinó, mint hírlik elhatározta, hogy helyiségéhez egy modern vendéglő és kávéháznak megfelelő termet 5 vagy 6 szobával épít és ezen helyiséget haszonbérbe adja. Már folyik is a leendő bérlővel a tárgyalás. Városunk eszerint egy vendéglővel szaporodik ami különösen a kereskedelmi utazóknak fog tetszeni, mert igényeik sok kívánni valót hagyott hátra a létező ódon vendéglőben.

— **Hymen.** Horn Béla siroki földbérelő eljegyezte Morvai Mór helybeli kereskedő szeretetreméltó bájós leányát, Malvinkát. Gratulálunk!

— **Bokréta ünnep.** Örömmel vettük hírlik hogy városunk szépítéséhez nagyságos Nemesik Kálmán ur a kir. járásbíróság vezetője egy szép lakház építésével járul, mely a szerelem utcát nagyban fogja emelni. Az építés már annyira haladt hogy a vállalkozó a szokásos bokréta ünnepélyt tegnap meg is tartotta.

— **Szerelmi dráma.**..... Róza felköltötte a féltékenységet udvarlójában Kőmives István cipész segédben, de vesztére, mert az udvarló nem terelte a dolgot lovagias utra, hanem egy utcai botrány rendezésében adott féltékenységének kifejezést. A féltékenység egy táncmulatság alkalmával fogta el városunk Othellóját és szerelmesét esütörtökön délután midőn az uraság távol volt felkereste és zsebéből egy szakmájába vágó műszerrel a kécipáll akarta meg szurni de a kisasszony a futásban keresett és lert is menekülést, így az öldöklés utcai botránynyá fejlődött ki. A csendőrség vallatóra fogta a feleket és kiderítette hogy csekélység volt az okozója a nagy hühonak a további eljárást beszüntette.

— **Nyári multság.** A hevesi polgári olvasókör folyó hó 6-án tartott nyári multsága egy erkölcsileg mint anyagilag szépen sikerült mit a rendezők buzgalma-nak lehet tulajdonítani. Felülfizetni kegyesek voltak: Gräefl Angor 4 kor., Brünauer Emil 2 kor., Milinkó István, Tillés Vilmos, Vöfény József, Szöke Józsefné 1—1 kor., Király József 50 fill., Pásztly József, Pásztly János. Nagy József, Lóháti József, 40—40 fill.

— **Tömeges lólopás.** Barta Jozsef szent-andrási földmivesnek 2 drb. 2 éves esikáját és kulcsos szerszámját kedden viradóra ellopták. Zaránkról szintén 2 lovat folyó hó 2-án. Ludasról szintén 2 lovat loptak el.

— **Kivitel Transvába.** A Délafrikában beállott békés viszonyok folytán az odaváló bevétel esélyei és a ipar tanulmányozására, a kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur külön küldöttet küld ki. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara felkivja azok figyelmét, kik Délafrikába szállítani és üzleteket kötni óhajtanak, hogy ebbeli kívánalmaikat és észrevételeiket akamarával sürgösen közöljék.

— **Irodalom.** Chic Parisien legutobb megjelent 47-ik száma teljes színpompában tárja elénk a párisi és bécsi mintákból összeállított gyógyhelyen és tengeri fürdőn látható remek női ruhákat. Ezen elsőrangú dívatlapra az előfizetést szívesen közvetíti kiadóhivatalunk.

— **A konzulátusokkal való levelezés!** A miskolci iparkamara figyelmezteti a közönséget, hogy a külföldön székelő konzulátusaikhoz intézett megkereséseikhez a válaszbérmentesítéséhez a szükséges levélbélyeget csatolni el ne mulaszták.

CSARNOK.

Temető.

A mult soká kísértett, e rém.
De elhantolta, az idő.
Mi vagy te mostan szomorú lény?
Bolyongó, néma temető.
Szíved legkedvesebb halottja
Az édes, büszke ifjuság;
A mult göröngyét arra ontja
Oh, fel hogyan támasztanád!
És halva fekszik bus szívedbe
A lángoló vágy, szerelem;
Többé nem várod már epedve
A lánykát nyári éjjelen.
Lelkednek a beesvagy se drága
Es elrepült onnét a hit;
Reményeidnek száraz ága
Hullatja hervadt lombjait.

VARSÁNYI GYULA.

Az örökség.

Irta: ERDŐSI DEZSÓ.

Hosszu és szép szerelmes levelét befejezván Gábor Antal kezébe vette a levelet és elolvasta:

„Ilona!

Éz az utolsó levelém Önhöz, ha nem kapok erre se választ, lemondok életem boldogságáról, jövőmről mindenemről, mert akkor lefogok mondani Annáról. Azzal még nem vagyok tisztában, el fogom e birni viselni a lemondás gyötrelmeit, de történjék bármilyen is, férfiasan akarok eselekedni. Elég volt az epedéskedésből, amelyért kinevetett, a panaszokból a melyekért kigunyolt! Vagy, vagy! Ha azt írja, hogy szeret, e föld legboldogabb emberévé tesz és tudom, érzem megvagyok róla győződve hogy boldoggá fogom tenni Önt is. Ha azt írja, hogy nem szeret, akkor ez a levél volt az utolsó könyörgése egy halálra gyötört becsületes szerelmes szívnek. Utaink széjjel fognak válni, mint két rohanó üstökös melyek találkoztak egyszer. Látja, most valami végtelen fájdalom nyilallott a szívembe: arra gondoltam, hogy mi lesz velem akkor, ha le fogok mondani! Oh, most úgy érzem, hogy ezt nem fogom túlélni! Jöjjön el akkor a síromra legalább. Eljön...
Tovább nem bírta olvasni a levelet, mert a szeme megtelt könnyekkel. Hullott, hullott a szerelmes férfiú forró könnye a

levélre, foltokat hagyván rajta az a leány talán nem is fogja tudni, hogy mért foltos az a levél. S ha tudni is fogja, mit törődik vele?...
Gábor Antal elküldte a levelet s másnap megkapta a választ rá:
Uram!

Legyen vége a tréfának. Igazán nem értem, hogy mint vehette komolyan azt az érzést, amely Önt esetleg hozzám fűzi. Önnek 800 forint évi fizetése van. Hát eselédnek menjek önhöz, mosogatni, főzni, zsurolni? Ha valóban szeret, kívánhatja tőlem, hogy az ön kedvéért a nyomoruság rabigájában töltssem el egész életemet? No lássa; Legyen okos és tegye meg azt, mit ígér, mondjon le és keressen inkább magához való asszonyt. Bizonyos, hogy találni is fog. Isten vele, Ilona.

Bárd Ilona is sirt, mikor ezt a levelet megírta. De a gögös, nagyralátó szép lány a batiszt kendőjébe hullatta könnyeit, ne tudja soha senki, hogy ő szerette és elsiratta Gábor Antalt!

Bárd Ilonában erősebb volt a nagyra-vágyás és a szegénységtől való félelem a szerelemnél. Eleinte mikor Gábor udvarolni kezdett neki, ellentállás nélkül engedte át magát a gyönyörűséges, boldogító álomnak, mely a szerelmes fiatalok szívére száll. S egy napon Gábor megkérdezte tőle akar-e a felesége lenni.

— Mennyi fizetése van?

— 800 forint.

S a lány ebben a pillanatban mélységes gyűlöletet érzett e férfi iránt. Ilyen koldus és szeretni meri? Miért nem gazdag? Mért ilyen koldus?

S azóta rideg és barátságtalan volt Gábor iránt, aki majd megőrült fájdalmában, míg az utolsó levelet megtudta írni.

S utjuk most széjjel vált, mint az üstökösöké, melyek egyszer találkoztak.

* * *

Néhány hét mulva a szakítás után Gábor Antalt öngyilkos hangulatából egy szenzáció riasztotta fel. Örökölt. Valami nagybácsija halt meg Erdélyben, akit gyermekkorra óta nem látott. Ez a rideg agglagény a halálos óráján arra gondolt, hogy van neki valahol a világban egy szegény, fiatal rokona, aki küzködik a mindennapi kenyérért s reá hagyta a vagyonát, valami kétszáz ezer forintot.

Gábor Antal felocsudott fájdalmas letargiájából, elutazott Erdélybe s hazahozta a nagy pénzt. A városkában már akkor híre futott a Gábor nagy szerencsésének s így természetes, hogy a kollegák testületileg jelentek meg fogadására a vasuti állomáson. Az egyik, Szélinger Mátyás, a rangidősebb irodafőnök üdvözlő beszédet is mondott, melyben kiemelte Gábor Antal érdemeit, dicsérte jó szívét és elragadtatással nyilatkozott arról a pontosságról, melylyel az iktatót vezeti.

Nagy diadallal vitték be a városba. Végig az utcán leányfejek kandikáltak ki az ablakon:

— Ni, itt jön Gábor, a kétszáz ezres!

Mindenha esinos, jóra való fiatal ember volt Gábor Antal, a leányok is szívesen foglalkoztak vele, de hogy jó idő, mikor végig a nagy utcán minden ablak kinyílik az ő tiszteletére, arról soha nem álmódott.

A kocsi a nagyvendéglőben állapodtak meg, ahol díszes bankett volt a kitünő és pontos kollega tiszteletére. Az asztalfőn persze Gábor ült, jobbán a járásbirósági hivatal rettegetett szigorú főnöke, a nagyszágos törvényszéki bíró ur ült, balján a város polgármestere, aki hetedhétországon híres ötletes felköszöntőiről és italluzó képességéről. A felköszöntők sorát most is ő kezdte. Rigmusokban beszélt, mondván:

Gábor Antal derék ember
Ki a lutrin soha sem nyer
De nem is kell neki lutri
Másképpen tud boldogulni:
Vág a sorsan egy nagy eret
S örökölt kétszáz ezret.

Csaknem annyi felköszöntőt mondtak, ahány pezsgő üveg kiürült s a vidám társaság csak a reggeli órákban oszlot szét, miután Gábor természetesen kifizette a

borsos számlát a vendéglősnek. Vidáman, fűtyörészve ballagott haza felé, a pezsgő mámorában elfeledve a szíve fájdalmát. Mert a nagy pénz nem tudta kiölni szívéből a nagy szerelmet, amit Bárd Ilona iránt érzett. S amikor lefeküdni készült, eszébe jutott e leány, ahogy reá gondolt az egész uton s minden gondolatának ez volt az eleje meg a vége.

— No most csak el fog jönni hozzám.

Gábor Antal boldogan álmódott az éjjel. Férje volt már Ilonának, szép nagy lakásban laktak, roppant uriasan éltek Ilona nagyon-nagyon szerette őt.

Ahogy fölébredt, folytatta a boldog álmodozást melyben a levélhozó zavarta meg. Több levelet hozott. Az egyikben arról értesítette az Urikaszinó, hogy felvette őt tagjai közé. A másikban a város legelőkelőbb polgára hívta meg estélyre, melyről már hetek óta beszéltek a városban. A harmadik szerint egy asztaltársaság elnökévé választották nagy lelkesedéssel. A negyedikben, a város első gavalléja, Sárkány Tasziló a lehető legnyájasabb hangon kéri, hogy tekintettel a köztük oly régóta fönálló belső barátságra ne sajnálja az aláírását a mellékelt váltótól, pedig Gábor alig beszélt egyszer-kétszer Sárkány urral aki akkor mélyen lenézte a járásbiróság kis iktatóját. S a többi levél is mind egytől egyig csupa öröm, csupa megtiszteltetés.

Eppen menni akart már, mikor halkan kopogtattak az ajtaján s belépett Bárd Ilona.

Gábor majd, hogy leesett a lábairól az óriási meglepetéstől. Napokig azon törte a fejét, hogyan ejtheti majd ismét módját annak, hogy Ilonája közelebe jusson, hogyan békitse meg azért az udvariatlan levélért — s ime most Ilona magától jött hozzá.

A leány lesütött szemmel, mélyen pirulva közeledett s édes, alázatos hangon suttozt:

— Bocsáss meg!

S forró, szenvedélyes pillantással nézett a férfira.

Gábor még soha nem látta ilyen szépnek a leányt, ilyen kívánatosnak, aki jött, hogy megkérje magának a férfit.

Szép drágaköves függő ragyogott le a leány pici piros füleiről. S Gábornak, amint a függőre esett a tekintete, eszébe jutott egy jelenet a közelmúltból. Szerelmi ömlengési közben egy alkalommal Ilona így szólt hozzá:

— Látja ezeket a függőket?

Ezeket én többre becsülöm a maga szerelménél. Ezek nekem többet érnek, mert maga nekem nem vehet ilyeneket.

És ahogy erre gondolt Gábor, valami hidegség futott végig a szíven. S e pillanatban szállta meg a gondolat, mely eddig csak azért nem támadt fel benne, mert örült a változásnak, mely vele történt, s boldogan reménykedett.

Mindez azért történik, mert pénzem van.

Igen, a küldöttség az állomásnál, a bankett, a felköszöntők, a kaszinói tagság, a gavallér barátsága és e leány szerelme csak azért a tied, mert pénzed van. Ha nem örököltél volna, most a kutya se törődne veled, éppen úgy mint azelőtt, s ez a leány feléd se nézne, éppen úgy mint amikor szegény voltál.

Igen, ez így van.

Fölébredt a józanság Gábor lelkében amint nézte a kívánatos viruló leányt, aki eljött, hogy felkínálja magát, pillanatok alatt jeges kéreg támadt a szíve körül. Persze eljött, félt, hogy a vagyonos férfit elesipi más lány az orra előtt, hát meg akar élni mindenkit. Ó, ha nem jött volna el!...

— Nos Gábor nincs valami mondani valója?

Lágyan, édesen, epedően hangzott a beszéd.

És Gábor Antal felelt:

— Nincs kisasszony. Ami mondani valóm volt, azt megírtam a levelemben.

A leány megdöbbenve lépett hátra s azután lassan, szó nélkül, megsemmisülten ment ki a szobából.

Utjuk széjjelvált, mint az üstökösöké, melyek egyszer találkoztak.

Előkelő bevásárlási források.

Új! Aranyozó, melyvel mindenki azonnal moshatóan újja aranyozhat: tükör- és képekretet, szobrot, virágasztalt, templomszillart stb. — Egy üveg ecettel 80 kr., 1/4 literes üveg frt 4.50, 1/4 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-czikkok, gyermek-játékszerek, háztartási- és ebédő asztal-kellékek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felől nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél
Budapest, Calvin-tér 9.
kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakerti, vetemény- és virágmagvak. —
— Árjegyzék ingyen és bérmentve. —

Dupla villanydelejes kereszt vagy Csillag. R. B. 86967. sz. Gyógyít melletti: közhvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), átmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 99997. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérelni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.
A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor. könnyebb betegségeknek idült betegségeknek alkalmazandó.
A központi elárúsítóhely szétküld utánvétellel vagy előlegos fizetéssel a bel- és külföldi részére:
MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadsz-utca 42/H. O. Kálmán-utca sarok.

BUTOROK a leggyorsabbtól a legfinomabb kivitelig legjutányosabban kaphatók úgy készpénzért, mint részletfizetésre
Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy út közepében.)
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kérjük csak **Neustein Fülöp** csuk-hashajtó-piruláit, azelőtt „Frzsébet pirulák”-nak nevezve évek óta kitűnőnek bizonyultak, előkelő orvosok könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlják. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér. Egy tekeres (8 doboz) 120 pirulával 2 korona.
— Minden gyógyszerertárban kapható. —
Neustein-féle gyógyszerertár, Bécs, I., Plankengasse 6.

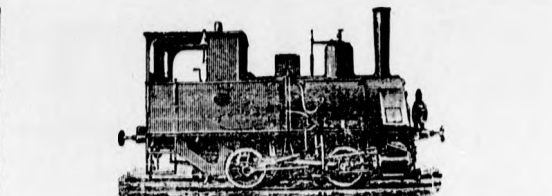
DEHMAL KÁROLY zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és T.
— József főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

MAGYAR IPAR
Következően felsorolt saját készítményű jó minőségű árúinknak árjegyzékét áttekintésre ajánljuk.
1 drb. bécsi piros paplan 1 frt 80
1 „ bordón 2 „ 80
1 „ Satin Chachmir paplan 3 „ 80
1 „ atlasz Cachmir paplan 5 „ 20
1 „ selyem atlasz 8 „ 50
3 réstű volin matrasz 4 „ 50
1 „ Crin de africque 7 „ —
1 „ szőr 10 „ —
1 „ szőr 14 „ —
1 szalmaszák letűzve 2 „ 20
1 drb. acéli sodrony ágybetét 5 „ 50
1 „ párnázott ruganyos matrasz 15 „ —
1 összehajtható vaságy tengerifü matratzal 10 „ —
1 drb. flanel takaró 1 „ 50
1 asztal, 2 ágyterítő 5 „ 50
Gichner Mór és Testvére BUDAPEST Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 27.

KÖSZENET
csépléshez!
ajánl
HOFFER SOMA HEVES
a Salgó-Tarjáni kőszénbánya képviselője, ugy kocsirakományként eredeti bánya árban, valamint legjobb minőségűből raktáron tartottból legjutányosabban számítva.

Egy jó házból való fiu
TANONCUL felvételik
ADLER JÓZSEF
könyvtárában HEVESEN.

VASUTI MENETREND.

Heves ind.	d. e.	9 ¹⁷	d. u.	3 ⁴⁷
Kál-Kápolna érke.	„	10 ⁰⁷	„	4 ²⁷
ind.	„	11 ⁰⁷	„	5 ⁰⁵
Budapest érke. (gy. v.)	1 ³⁰	„	8 ³⁰	
ind.	d. e.	7 ⁵⁰	(gyv.)	2 ³⁵
Kál-Kápolna érke.	„	11 ⁰⁴	„	4 ³⁴
Heves érke.	„	12 ⁰⁸	„	—
Heves ind.	d. e.	7 ⁵⁰	d. u.	12 ⁰⁸
Kisújszállás érke.	„	10 ²⁹	„	3 ⁵⁸
ind.	„	5 ⁴⁶	„	12 ⁵⁸
Heves érke.	„	9 ¹⁷	„	3 ⁴⁷
Heves ind.	d. e.	9 ¹⁷	d. u.	3 ⁴⁷
Miskolc érke.	„	12 ⁵⁸	„	6 ²⁰
ind. (éjjel)	2 ⁴⁷	d. u.	(gyv.)	9 ³⁸
Heves érke.	d. e.	7 ⁵⁰	d. u.	12 ⁰⁸
Heves ind.	d. e.	9 ¹⁷	d. u.	3 ⁴⁷
Füzes-Abony érke.	„	11 ⁴⁶	„	5 ³⁵
ind.	„	11 ⁴⁶	„	5 ³⁵
Eger érke.	„	12 ³²	„	6 ²²
Eger ind.	„	9 ⁴⁶	(éjjel)	3 ²⁶
Füzes-Abony érke.	„	10 ³⁵	„	3 ¹⁴
ind.	„	10 ³⁵	„	4 ¹⁰
Heves érke.	„	12 ⁰⁸	reggel	7 ⁵⁰

Clayton & Shuttleworth Budapest Váci-körút 63. sz.
mezőgazdasági gépgyárosok által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcséplőgépkészletek
2 1/2 egész 12 lóerős, szalmakarabózó, továbbá járgány-cséplőgépek, löharc-cséplők, tisztító-rosták, kocsilyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, örtő-malmok, egyetemes acéli-akák.

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgépgyára.

BRÁZAY KÁLMÁN
SÓSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.

NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR.
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR.

Használati utasítás minden üveghez mellékelve van.

A massagéhoz legalkalmasabb szesz a sósborszesz, amelylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdökké teszi. — A legegészségesebb embernek is javára szolgál, ha reggelként ezzel a keveréssel öblögeti száját. Aki higitott sósborszeszszel tisztítja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a fogakat és inyt egészen tisztán tartja s a romlástól megóvjá.

A BRÁZAY-féle
SÓSBORSZESZ

úg a fej bőrét, mint a haját a göbacsiraktól tisztítja, ezzel elejét vesszük a hajhullásra vezető korpáskodásnak. Mint izomedzőszer is kitűnő hatású a „Brázay-féle sósborszesz.” Nyomában eloszlik a legnehezebb fáradtság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljük magunkat tetőtől-talpig sósborszeszszel.

Nagy üveg 2 kor., kis üveg 1 korona.